

приятелитъ си, защото тѣ немахъ никакъ приятели. Закарахъ ги на едно неизвѣстно мѣсто дѣто немахъ друго средство за живѣние освѣнь собственныя си трудъ, тѣзи които бѣхъ живѣли толкози години въ наслажденія и раскошество; а сега подобны на свирѣны зврове, тѣ бѣхъ готовы сѣкый часъ да са раскъсатъ единъ другый.

Между туй Егезипъ попыта на кое мѣсто на острова живѣяше Филоклъ. Казахъ му че той живѣялъ доста далечъ отъ града, на една гора, дѣто една пещера му служала за жилище. Сичкитѣ му говорихъ съ удивленіе и похвала за този чужденецъ. „Отъ когато е той на този островъ, думахъ му тѣ, той не е досадилъ никому: сѣкый са чуди на търѣніето, на трудоветѣ и на тихостта му; ако и да нема нищо той са показва сѣкогы доволенъ. Съ сичко че е далечъ отъ работитѣ, безъ иманье и безъ власть, той не пропуца да услужва на тѣзи които го заслужватъ, и обладава хиляды начинны за да угоди на сѣсѣдытъ си.“

Егезипъ пристѣпва къмъ тѣзи пещера и я намѣрва праздна и отворена, защото бѣдността и въздржнїитѣ животъ на Филокла не изискавахъ ни врата ни ключелници когато излазяше. Проста една рогозка му служаше за лѣгло. Рѣдко той кладеше огънь, защото не бѣше нищо печено; той са храняше лѣтъ отъ плодове прѣнены, а зимѣ отъ фурмы и сухы смоквы. Единъ бистъръ изворъ който образуваше малкъ виръ отъ вода падающа отъ една стѣна я прохладяше. Той немаше въ пещерата си освѣнь нуждытъ за ваяніето сѣчива, и малко книги, които прочиташе въ опредѣлены часове не за развлеченіе нито отъ любопытство, но за свое изученіе, когато си почиваше отъ трудоветѣ, и за наставленіе да стане добъръ. Въ ваяніето са занимаваше за упражненіе на тѣлото, за отбѣгване отъ лѣнността и за придобываньето на потребнытъ на живота.

Егезипъ, като влѣзе въ пещерата му, почувди са на поченжытъ работы. Той съгледа Юпитера, на когото тихото лице бѣше толкози пълно отъ величіе, щото человекъ лесно бы отличилъ въ него отца на боговетѣ и на человекытъ. Отъ друга страна са виждаше Марсъ съ погледъ гордъ и страшенъ. Но пайочарователна ста-